

ת"ד 9769/12/16 - מדינת ישראל נגד איגור גליחנהאוז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 דצמבר 2017

ת"ד 9769-12-16 מדינת ישראל נ'
גליחנהאוז

לפני כבוד השופט דן סעדון
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עו"ד בן ארי

נגד
הנאשם

איגור גליחנהאוז
ע"י עו"ד שני דבש

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה בפסילה, ללא ביטוח תקף וכשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שישה חודשים. לצורך הבהרת עמדות הצדדים לעניין העונש ראוי לציין, ברקע הדברים, כי בהליך אחר (תיק 16-01-289, גז"ד מיום 5.6.16) הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים ונגזר עליו, בין היתר, מאסר מותנה בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה.

2. בעקבות הרשעתו בדין הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו. שירות המבחן חיבר שלושה תסקירים. התסקיר הראשון, מחודש מאי 017' היה שלילי בעיקרו. צוין בו, בין היתר, כי הנאשם נעדר מוטיבציה לשיקום כך שאין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית. תסקיר שני בא לעולם על רקע בקשת הנאשם לעמוד בקשר עם שירות המבחן. שירות המבחן ציין כי נהיר לו שהמוטיבציה שמפגין הנאשם נובעת מאימת הדין והיא בעיקרה "ראשונית מילולית". עם זאת, שירות המבחן ביקש - וקיבל - ארכה בת מספר חודשים לעקוב אחר ההתפתחויות בעניינו של הנאשם. תסקיר שלישי הוגש ביום 22.10.17. תסקיר זה חיובי מקודמיו. עולה ממנו כי הנאשם החל לגלות נכונות לשיקום. צוין כי הנאשם מקפיד להגיע למפגשים. הוא "החל להתייחס באופן ראשוני להתנהלותו הבעייתית ביחס לחוק... החל לבחון את גורמי הסיכון במצבו" וכן "החל להיפתח..." לסיכום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם "מבטא רצון לעריכת שינוי חיובי במצבו ובאורחות חייו..." (ההדגשה אינה במקור). על רקע מפנה חיובי זה בהתנהלות הנאשם נטען כי הפעלת עונש המאסר המותנה תקטע את מאמצי הנאשם לשנות דרכיו. לפיכך המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה, הטלת צו של"צ וצו מבחן למשך שנה וחצי.

טיעוני הצדדים לעונש

3. הנאשם נוהג משנת 1990 . ביום 5.6.16 הורשע בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים. הנאשם נהג בזמן פסילה בעת שמעל ראשו ריחף עונש מאסר מותנה מבלי שהיה בכך כדי להרתיע את הנאשם מלעבור את העבירה. מעבר לכך, לחובת הנאשם הרשעות בעבירות כמו אי ציות לתמרורים ונהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה פקע. במישור הפלילי לנאשם הרשעות בעבירות רכוש וסמים. לאור האמור טוענת המאשימה כי יש למצות את הדין עם הנאשם במקרה זה. השינוי החיובי בהתנהלות הנאשם, כמפורט בתסקיר, הוא מן השפה ולחוץ ואיננו אמיתי. לכל היותר יש בתסקיר השלישי כדי להצביע על ניצני שינוי אצל הנאשם שאין בהם די בהם כדי לקבוע כי הנאשם "השתקם" או כי יש סיכוי ממשי שישתקם. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ולא ניכר כי הפנים את חומרם. הוא לא היכה על חטא או שינה באופן מהותי את אורחות חייו באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. עוד נאמר כי התסקיר מתמקד בהיבט השיקומי אך לצד היבט זה קיימים שיקולי ענישה נוספים שראוי ליתן להם משקל בגזר הדין.

4. ב"כ הנאשם נסמכת על תסקירו האחרון של שירות המבחן על מנת לטעון כי בנסיבות העניין ראוי לסטות ממתחם העונש ההולם בנסיבות. עוד היא טוענת כי יש להביא בחשבון כי הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים תקופה ארוכה. הנאשם, בדברו האחרון, ציין כי הוא מעוניין להמשיך במסלול שהתווה עבורו שירות המבחן.

דין והכרעה

5. זה יהיה סדר הדין. תחילה אקבע את מתחם העונש ההולם בנסיבות. לאחר מכן אבחן אם תסקירי שירות המבחן מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום (סע' 40 ד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977). לבסוף אקבע את העונש ההולם על יסוד מכלול השיקולים הצריכים לעניין.

מתחם העונש ההולם לאירוע

6. הנאשם נהג במהלך האירוע כשהוא פסול ביוזעין לנהיגה, כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע מעל שישה חודשים וללא ביטוח תקף. העבירה "המובילה" באירוע היא העבירה של נהיגה בפסילה ולפיכך אתמקד בה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע. עבירה זו נועדה להגן על משתמשי הדרך מנהגים שעקב המסוכנות בנהיגתם הורחקו מנהיגה. כמו כן מגינה עבירה זו על הערך החברתי של כיבוד צווים שיפוטיים (רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן**) ולמנוע קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות הנגרמות במסגרת נהיגה בפסילה (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל**). מדיניות הפסיקה מבטאת מגמה של החמרה ביחס למי שעבר עבירה של

- רע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** אושר מתחם ענישה הנע בין 7-20 חודשי מאסר תוך שנקבע, למעלה מן הצורך, כי "מדובר במתחם הולם".
- ע"פ 324/88 **אלעסאם נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב (3) 728 (1988) נקבע כי "אם היה יסוד לטענה כי בגין נהיגה בזמן פסילה לא מטילים עונש מאסר של שניים עשר חודשים כי אז הגיע הזמן שכך יעשה, נוכח חומרת העבירה ושכיחותה"
- רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' אבו לבן** נקבע כי היחס המחמיר לעבירה נובע מכך ש" **בביצוע מנעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב**". לצורך קביעת העונש ההולם לעבירה זו יש להביא בחשבון גם את " **.. הרצון להתמודד עם התופעה של נהיגה בזמן פסילה שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי והצורך לשגר מסר עונשי חד וברור כדי להרתיע את ציבור הנהגים. נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי אף הן מהוות נתונים ממן העניין**"
- רע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** - אושר עונש מאסר בן 8 חודשים למי שעבר לראשונה עבירה של נהיגה בזמן פסילה. הנאשם באותו מקרה היה בעל עבר תעבורתי עשיר ומכביד אך נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות אישיות חריגות.
- עפ"ת 54130-05-15 **טרבלסי נ' מדינת ישראל** הומר עונש מאסר בן 5 חודשים לעונש שירוצה בעבודות שירות למי שהורשע לראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.

לאור האמור אני סבור כי בנסיבות האירוע מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בן 18 חודשים, פסילת רישיון הנעה בין 6 חודשים ל-24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

7. בניגוד לדעתה של ב"כ הנאשם, אינני סבור כי יש די במוטיבציה **הראשונית** שמגלה הנאשם לשיקומו כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. מוטיבציה זו צריכה להילקח בחשבון לצורך קביעת העונש בגדר המתחם עצמו. מוטיבציה ראשונית זו משמעותה כי אין לומר כי בנסיבות מקרה זה נסוגים יתר שיקולי הענישה מפני שיקולי השיקום. שיקולי השיקום קיימים אמנם אך יש לאזנם כנגד יתר שיקולי הענישה. לטעמי, איזון ראוי בין מכלול

השיקולים הצדיק את הפעלת המאסר המותנה לריצוי בעבודות שירות שהינו עונש שיקומי (ע"פ 779/08 מוסלי נ' **מדינת ישראל** (1.4.09)). עם זאת, לאחר שהתברר כי קיים קושי לקבוע כי עונשו של הנאשם ירוצה **כעת** בעבודות שירות ומכיוון שסברתי ואני עדיין סבור כי הפעלת המאסר המותנה לריצוי מאחורי סורג ובריח מערערת את האיזון הראוי בין מכלול שיקולי הענישה, לרבות שיקול השיקום, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן. עם זאת, מצאתי כי צו השל"צ בהיקף עליו המליץ שירות המבחן איננו נותן משקל מספיק ליתר שיקולי הענישה במקרה זה ועל כן החלטתי להטיל של"צ בהיקף משמעותי מעט יותר ממה שהומלץ.

8. לצורך קביעת מקומו של הנאשם במתחם העונש ההולם יש לזקוף לזכותו את הודאתו ונטילת האחריות וכן את המאמצים שעשה עד כה על מנת "לשוב למוטב" (סעיף 40 יא (4) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977). עוד אני זוקף לזכות הנאשם את העובדה שמשך זמן רב שהה הנאשם בתנאים בהם הוגבלה חירותו. לחובת הנאשם אני זוקף את עברו הפלילי ואת העובדה שלא היה במאסר מותנה תלוי ועומד נגדו כדי להרתיעו מלבצע את העבירות נשוא תיק זה. אינני סבור שיש הצדקה לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שנסע בפסילה כדי לסייע לתייר במצוקה. הנאשם עוסק בהתנדבות - לדבריו - בתחום תירות המרפא (כאמור תסקיר מיום 4.5.17). העובדה שהנאשם התנדב לסייע לתייר במצוקה תוך ביצוע עבירה חמורה במקום לעשות שימוש בכלים חלופיים שעמדו לרשותו על מנת להושיט סיוע אינה יכולה להיזקף לזכותו.

לאור כל האמור אני מוצא להטיל על הנאשם בגדר מתחם העונש ההולם דלעיל, את העונשים הבאים:

1. מורה על הארכת המאסר המותנה (6 חודשים) בתיק 289-01-16 למשך שנתיים ממועד גזר הדין.
2. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים על עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע מעל שנה.
3. פסילת רישיון למשך 6 חודשים תוך הפעלה במצטבר של הפסילה המותנית בתיק 289-01-16 (6 חודשים). סה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי פסילת רישיון בניכוי פסילה שריצה בתיק זה מיום 27.12.16 על יסוד אישור הפקדה המצוי בתיק בימ"ש 289-01-16 (הפקדה מיום 5.8.16). מובהר כי פסילה זו תצטרף לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. הרישיון מופקד. אין צורך בהפקדה נוספת.
4. פסילה מותנית בת 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים על העבירות הנזכרות בס"ק (2) לגזה"ד.
5. צו מבחן למשך שנה וחצי.

6. של"צ בן 250 שעות בהתאם לתוכנית שיגבש עבור הנאשם שירות המבחן.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בת"א תוך 45 יום

ניתן היום, 27.12.17, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.